U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **P. K.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,** se sídlem 28. října 117, Ostrava – Moravská Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2011, čj. MSK 128621/2011, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 7. 2012, čj. 22 A 197/2011 – 39,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 11. 7. 2012, čj. 22 A 197/2011 – 39, kterým bylo zastaveno řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2011, čj. MSK 128621/2011. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 28. 1. 2011, čj. MMFM-S 17584/2010/ODaSH/Ško, ve věci odebrání řidičského oprávnění. Současně s kasační stížností podal stěžovatel i návrh na odkladný účinek kasační stížnosti.

[2] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána. Podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

[3] Podle ustanovení § 40 odst. 1, 2 s. ř. s. počíná lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta

uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[4] Z poštovní doručenky vyplynulo, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou ve čtvrtek dne 26. 7. 2012. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 27. 7. 2012 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 9. 8. 2012 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den - čtvrtek - se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného usnesení stěžovateli. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby stěžovatel nejpozději dne 9. 8. 2012 předal kasační stížnost soudu nebo ji soudu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předal orgánu, který má povinnost podání doručit. Z identifikátoru elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu krajského soudu však plyne, že kasační stížnost byla dodána do datové schránky krajského soudu dne 16. 8. 2012. S ohledem na časový odstup od uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti přitom soud nepochyboval, že i k odeslání datové zprávy došlo již po uplynutí zákonné lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout, a kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu ze dne 11. 7. 2012 odmítl.

[5] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), ani že neuhradil soudní poplatek za tuto kasační stížnost. Tyto souvislosti však nic nemění na tom, že byla kasační stížnost podána opožděně. Na závěru o opožděnosti kasační stížnosti nemění nic ani to, že byla kasační stížnost odeslána nikoli stěžovatelem, ale společností Addeon Music s. r. o., jejímž je stěžovatel jednatelem.

[6] Ze shora uvedených důvodů postupoval Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl.

[7] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. září 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu